VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 88 (5627) ◆ Sestdien, 1987. gada 25. jūlijā ◆ Maksā 3 kap.

ŠODIEN NUMURĀ

Gatavojoties Latvijas KP rajona komitejas plēnumam. Darbaļaužu vēstules un ierosinājumi (2. lappusē).

«DARBA LAIKU — DARBAM». Reida materiāli (3. lappusē).

Par rajona skolotāju priekšēm un rūpēm (3. lappusē).

«Mums raksta», «Profesionāla orientācija» un citas tēmas rodamas laikraksta 4. lappusē.

AGRORŪPNIECISKAIS KOMPLEKSS: KĀDI IR MŪSU LAUKI?

Intervija pēc sējumu skates

Kad vasara nonākusi jau savā viducī un pamazām vien ķeras pie ražas briedināšanas, speciālisti brauc un vērtē, cik bagātu ievākumu sola kolhozu lauki. Tradicionālās sējumu skates jūlija sākumā notika arī mūsu rajona kolhozos un padomju saimniecībās. Savu spriedumu par paredzēto lūdzām izteikt agrorūpnieciskās apvienības galvenajam agronomam JĀNIM KIVLEŅIEKAM.

— Mūsu republikas apstākļos, kā saka, gads nav gadam brālis. Tāpēc — kas tradicionālajā skates vērtējumā šogad bija atšķirīgs?

— Principiāli atšķirīga bija pieeja. Vēl pagājušajā vasarā alveno uzmanību veltījām zemkopības kultūru stāvoklim. Tas nozīmē, ka skatījāmies, cik kupli un tīri ir miežu, kviešu, kartupeļu vai linu tīrumi.

Soreiz vērtējām zemkopības sistēmas ieviešanu. Kopējais sējumu novērtējums atbilstoši plānotās ražas iegūšanai bija tikai viens no punktiem garajā sarakstā. Saimniecībās pārbaudījām augu seku plānu sastādīšanu pa nogabaliem, šo plānu apgūšanu, arī meliorācijas sistēmu kopšanu. Svarīgs jautājums — augu nodrošinājums ar barības vielām. Sevišķi uzmanīgi pētījām situāciju, kāda ir organiskā mēslojuma sagatavošanā un iestrādāšanā, kā arī minerālmēslu pareizā pielietošanā pēc sistēmas «Augsne — raža». Skates nolikumā ietvērām punktu par augu aizsardzību pret nezālēm, slimībām un kaitēkļiem. Pašreizējos apstākļos liela nozīme ir tam, kā tiek ieviests saimniecisktais aprēķins dažādās ražošanas apakšvienībās, kā strādā vienotā darbuzdevuma kolektīvi. Vērtējām arī lopbarības sagatavošanas gaitu kolhozos un padomju saimniecībās.

— Kolhoziem un padomju saimniecībām ir viens kopīgs uzdevums — ražot vairāk augstas kvalitātes produkcijas. Tomēr pat viena rajona robežās esošie lauksaimniecības uzņēmumi ir dažādi. Vai tas ietekmēja komisijas vērtējumu?

— Lai vērtējums būtu pēc iespējas objektīvāks, saimniecības bija sadalītas trijās grupās — atkarībā no augsnes iestrādes pakāpes un reljefa īpatnībām. Nevar taču salīdzināt, teiksim, Ļenina kolhoza tīrumus ar Dzeržinska kolhoza vai Rušonas padomju saimniecības staignajiem vai kalnainajiem laukiem.

Pirmajā grupā, kurā bija iekļauts Ļenina kolhozs, «Sarkanā ausma», «Krasnij Oktjabrj», «Zelta vārpa» un M. Gorkija kolhozs, skatē labākos rezultātus guva kolhozs «Krasnij Oktjabrj» — 91 punkts no maksimāli iespējamiem simts. Otrajā vietā (ar 82,5 punktiem) — M. Gorkija kolhozs.

Otrajā grupā bija izdalīti Dzeržinska kolhozs, «Vārkava», «Nākotne», «Rīts», Oškalna, Kirova kolhozi un «Sīļukalns». Ar pavisam nelielu pārsvaru labāki rezultāti izrādījās kolhozam «Rīts». Kāpēc? Tāpēc, ka šajā saimniecībā labāk nokārtoti organiskā mēslojuma uzkrāšanas un uzglabāšanas jautājumi, precīzāk un kvalitatīvāk sastādīts un tiek ieviests augu seku plāns. Tiesa, «Sīļukalnā» labāki izskatījās lauksaimniecības kultūru sējumi.

Visas pārējās saimniecības bija ieskaitītas trešajā grupā. Ar 76 punktiem labākais — Raiņa kolhozs, K. Marksa kolhozam — 74,5 punkti.

— Skaitļi šajā gadījumā nebūt nav daiļrunīgi. Kāds radās iespaids, vērojot kolhozu laukus?

— Ziemāju sējumi šogad izskatās labāk nekā pērn. Labi sakuplojuši arī vasarāji. Protams, izņemot Līvānu zonas saimniecības, kur pārliekā mitruma un līdz ar to arī gaisa trūkuma augsnē dēļ sējumi nodzeltējuši un nav cerojuši. Ir pilnīgi skaidrs, ka šo lauku tālākais liktenis bēdīgs.

Saules un siltuma trūkums nelabvēlīgi ietekmējis arī kukurūzu un kartupeļu stādījumus. Toties reti labā stāvoklī un pārsvarā ļoti tīri ir linu lauki. Agronomi laikā veica nezāļu ķīmisko apstrādi. Rodas iespaids, ka visas rajona saimniecības varēs izpildīt un ievērojami pārsniegt linu valsts nodošanas plānu. Vienīgi jau tagad pavisam nopietni jāgatavojas novākšanai. Ja būs labvēlīgi apstākļi, varēs pilnā sparā darboties konveijers «lauks — fabrika».

— Pastāstiet, lūdzu, par tām neatrisinātajām problēmām, kuras skates laikā ievērojāt rajona saimniecībās.

— Viena no tā saucamajām «šaurajām vietām» ir organiskā mēslojuma ražošanas palielināšana. It īpaši tādās saimniecībās kā kolhozi «Dubna», «Dzintars» un citas, kur humusa sastāvs augsnē ir tik zems, ka pat minerālmēsli vissabalansētākajās devās nedod vajadzīgo efektu. Ļoti augsta ir augsnes sablīvētības pakāpe. No tā izriet arī visas pārējās negatīvās sekas, kuru rezultātā zemas lauksaimniecības kultūru ražas.

Tuvākais un galvenais uzdevums — panākt, lai visos lopkopības objektos ražotu kūtsmēslus ar vismaz divdesmit procentiem sausnas. Tas nozīmē, ka fermu brigadieriem vai citām atbildīgajām personām jānodrošina fermas ar salmiem, ar pakaišu kūdru. Agronomu uzdevums ir gādāt, lai kompostā izmantotu pērnā, aizpērnā gada salmus, kas pagaidām iet bojā laukmalēs (tajā pašā laikā no fermām ved ārā šķidrumu, kas maz atgādina normālus kūtsmēslus).

Otra visu rajona saimniecību problēma, ar dažiem izņēmumiem, ir lauku darbu kultūra. Tīrumiem paliek neaparti stūri, aizaug, ar alkšņiem un kārkliem grāvmalas. Katru gadu lauka malā paliek neaparta strēmelīte metra platumā. Ja tā turpināsies, pēc gadiem desmit traktoram vairs nebūs kur apgriezties. Izeja? Ikvienā lieljaudas traktoru grupā, kas strādā aršanā, vajadzīgs vismaz viens MTZ tipa traktors. Tas pielīdzinātu negludumus.

«Nezāļu karaliste» — šādas vietas var atrast gandrīz ik saimniecībā. Tas nozīmē, ka pilnībā nav veikti visi vajadzīgie agrotehniskie pasākumi, kas samazina nezāļu izplatību. Gatavojot augsni ziemāju sējai, kā arī rudens arumā savlaicīgi jāveic lobīšana. Ilgu laiku šī mūsu prasība bija veltīga kā cīņa ar vējdzirnavām. Nu gan laikam agronomiem ir apnicis klausīties mūsu aizrādījumos. Lobīšanu sāk pielietot plašākos apmēros.

— Daudz un plaši savulaik esam runājuši par intensīvās tehnoloģijas ieviešanu. Kā šogad tiek ievērotas lauksaimniecības produkcijas intensīvas audzēšanas prasības?

— Rajonā intensīvi audzējam tikai ziemājus. Šķiet, ka izvēlētās platības mūsu iespējām un prasmei vēl ir par lielām. Nespējam visu izdarīt tā, kā tiek prasīts.

Intensīvās tehnoloģijas laukos pieaugusi organiskā mēslojuma iestrāde. Labi arī tas, ka gandrīz visas saimniecības ziemāju sējumos slāpekli iestrādāja pēc dalītās metodes. Tiesa, šogad pilnībā netika izmantoti augu aizsardzības līdzekļi pret kaitēkļiem. Ietekmēja lietainais laiks. No fungicīdu fondiem rajonā izmantoti tikai 62 procenti. Kāpēc tā?

Kopiespaids ir tāds, ka pēc intensīvās tehnoloģijas audzētie ziemāji sola vismaz par 5 līdz 8 centneriem lielāku ražu nekā parasti. Labi sējumi ir «Sarkanajā ausmā», «Sīļukalnā» un M. Gorkija kolhozā.

— Sakiet, vai lielo pārmaiņu laikā kas savādāks jūtams arī agronomijas speciālistu attieksmē pret saviem pienākumiem?

— Paši vien esam vainīgi, ka ilgus gadus agronomiem praktiski liedzām patstāvību domāt un rīkoties. Tagad daļa no viņiem vairs nevar iztikt bez norādījumiem, bez bikstīšanas. Tā ir ar augu aizsardzības jautājumiem kolhozā «Dubna», ar zemkopības sistēmas ieviešanu «Dzintarā» un Rušonas padomju saimniecībā.

Kārtīgam agronomam jāredz un jāzina vismaz trīs vai pieci gadi uz priekšu. Jābūt skaidrībā, kāda kultūra augs katrā no laukiem, kādas barības vielas augsnē ir pietiekamā daudzumā, kādas vēl ir vajadzīgas. Tagad vēl ir tā, ka ziemā agronoms sēž pie galda un, kā saka, funktierē, ko un kur sēs. Ja plāni nodoti laikus, tad tas vēl nenozīmē, ka viss ir kārtībā. Griestos skatīdamies labu ražu neizaudzēsi.

Tāpēc arī rajona agrorūpnieciskajā apvienībā speciālistu pārorientēšanā un sagatavošanā darba vēl ir gana.

— Paldies par stāstījumu!

Intervēja L. STRODE

Agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcas piena savācēja Zinaīda Poplovska 16 gadus veic savu atbildīgo un ne jau fiziski vieglo darbu — jāapkalpo 180 lauku sētas kolhoza «Sarkanā ausma» teritorijā.

Šī gada pirmajā pusē Z. Poplavska no iedzīvotājiem savākusi un piegādājusi rūpnīcai 270 tonnas piena (par 32 tonnām vairāk nekā šajā laikā pērn). Visvairāk piena nodod Valentīna Anspoka, Paulīna Skutele, Genovefa Pastare, Antonina Soldāne un... ne visas iespējams pieminēt, jo piens patiesi plūst plašā straumē.

Piena savācēju sociālistiskajā sacensībā Z. Poplavska gada sešos mēnešos izcīnījusi godpilno trešo vietu. Tagad mērķis — uzvara.

ATTĒLĀ: Z. Poplavska darbā, pieņemot kārtējo slaukumu.

J. SILICKA teksts un foto

Pārskats

par lopbarības sagatavošanas gaitu rajona saimniecībās pēc RARA dispečerdienesta datiem līdz 24. jūlijam procentos

Saimniecība	Sagatavots siena	Noplauts platību	Sagatavots lopbarības	Barības vien. uz vienu nosacīto liellopu
Raiņa	111	100	102	11,1
Kirova	107	100	100	11,7
Ļenina	105	98	100	10,9
«Dubna»	100	100	80	8,7
«Krasnij Oktj.»	96	100	89	13,1
K. Marksa	93	100	88	8,1
«Vārkava»	93	89	97	12,1
M. Gorkija	92	91	100	11,9
«Sīļukalns»	91	100	96	14,0
«Rīts»	90	100	101	8,6
Dzeržinska	90	100	70	9,5
Oškalna	88	98	91	9,7
«Sark. ausma»	84	100	107	15,2
Rudzāšu p. s.	84	98	82	9,8
«Nākotne»	79	97	98	11,8
Suvorova	77	98	98	9,2
«Dzintars»	77	92	81	11,1
Aglonas p. s.	71	98	83	8,7
Rušonas p. s.	47	89	73	9,3
«Zelta vārpa»	42	97	69	10,6
RAJONĀ	85	97	90	10,9

26. jūlijā — PSRS Jūras Kara Flotes diena

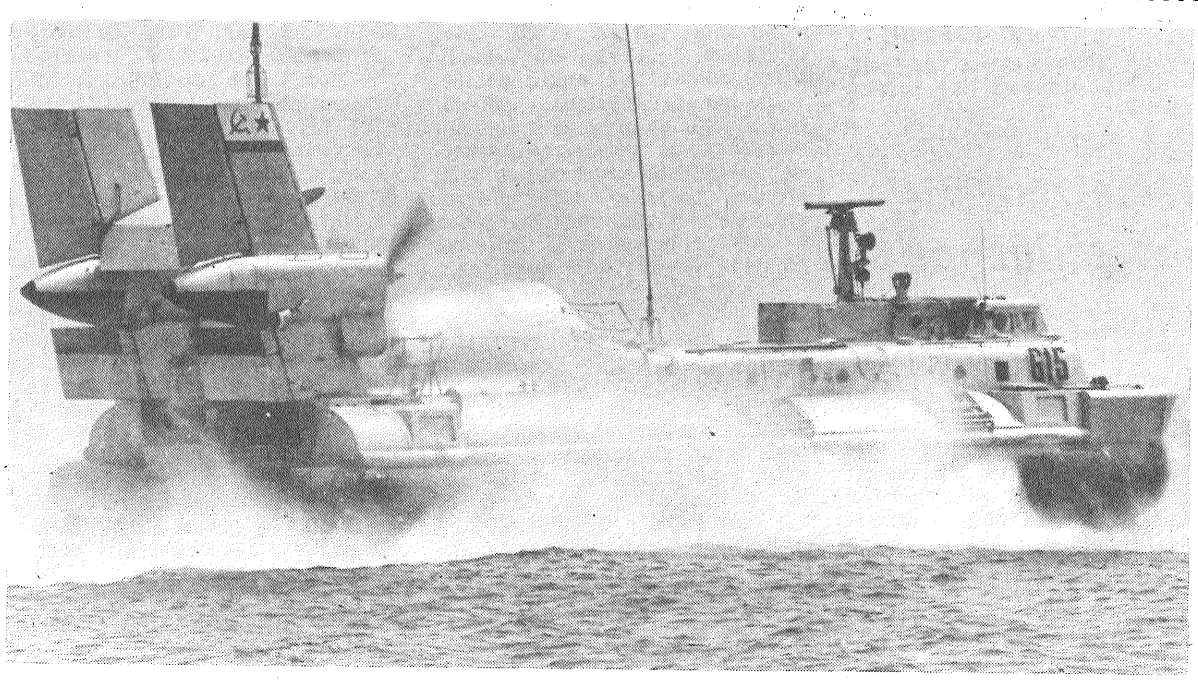

Desantkuteris, kas izmanto tā saukto gaisa spilvenu, mācību braucienā.

TASS fotohronika

Gatavojoties Latvijas KP rajona komitejas plēnumam

Darbaļaužu vēstules un priekšlikumi

Jautājums, kas uztrauc

Nesenā pagātnē mūsu kombināta kolektīvs ik gadus rajonam piegādāja vairāk nekā 1 miljonu ķieģeļu. Pagājušajā gadā šis skaits saruka līdz 622 tūkstošiem, bet pašlaik Latvijas agrorūpnieciskā celtniecības organizāciju apvienība, kurai pakļauts mūsu uzņēmums, atļauj dot Preiļu rajonam tikai 150 tūkstošus ķieģeļu.

Šāds būvmateriālu daudzums ir nepietiekams. Un tomēr mūsu lūgumus ļaut brīvi sadalīt kombināta saražoto virsplāna produkciju augstākstāvošā organizācija noraida.

Lūdzam partijas rajona komitejas komisiju darīt zināmu šo svarīgo jautājumu gaidāmajā plēnumā, jo minētā problēma uztrauc ne tikai uzņēmuma komunistus, bet arī visu kolektīvu, visus rajona cilvēkus.

S. SKUDRA,
Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta partijas organizācijas sekretāre

Vai dzīvokļus saņemsim?

Dzīvokļu problēma rajonā šodien kļuvusi sevišķi aktuāla. Lai to sekmīgi atrisinātu, līdz 1987. gada 10. jūlijam izstrādātas atbilstošas teritoriālās programmas. Saskaņā ar datiem 12. piecgades laikā nepieciešams uzbūvēt 3054 dzīvokļus, no tiem — 2120 — pilsētās, 934 — lauku apvidū.

Tomēr pēc Latvijas PSR Valsts plāna komitejas zinātniski pētnieciskā plānošanas institūta datiem Preiļu rajona teritorijā paredzēts par kapitālieguldījumiem uzcelt tikai 1247 dzīvokļus. Kā redzat, dzīvokļu problēmas risināšanas programma nesaskan ar 12. piecgades dzīvokļu celtniecības plānu.

Ierosinu partijas rajona komitejas plēnuma sagatavošanas komisijai pievērst šim faktam īpašu uzmanību. **Plēnumā būtu jāapspriež iespējas, kā izkļūt no radušās situācijas, balstoties uz kooperatīvās un individuālās celtniecības, kā arī saimnieciskā aprēķina celtniecības aizvien plašāku attīstību.**

M. LOMAKINS,
rajona tautas kontroles komitejas priekšsēdētājs

Atbildību — ikkatrā posmā

1986. gada vasarā (tas jau kļuvis par tradīciju) mēs, Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas pārstāvji (kā arī kolēģi no citām celtniecības organizācijām), republikas Agrorūpnieciskās komitejas celtniecības organizāciju apvienībā aizstāvējām celtniecības un montāžas darbu programmu 1987. gadam. Aizstāvot celtniecības apjomus, kā zināms, tiek spriests arī par vajadzīgo materiālu daudzumu, ņem vērā un aplēš objektu nodošanas optimālos termiņus, nodrošinātību ar darbaspēku, celtniecības mehānismiem, transportu un tā tālāk. Liekas, izlemti ir visi «par» un «pret», viss līdz galam apsvērts un izrēķināts. Taču tiklīdz sākas celtniecības darbu periods, bieži vien aina ir gluži pretēja plānotajai: tā teikt, nav ne mazākās saskaņotības.

Piemēru, kas to apliecina, ir cik uziet. Mēs, piemēram, sakopojām visus spēkus, lai laikus uzbūvētu 27 dzīvokļu māju kolhozā «Vārkava». Būves nodošanas termiņš bija septembris, taču mēs (spēku un tempu ziņā) būtu varējuši nodot šo objektu pat jūlijā. Protams, ja mūsu rīcībā būtu vajadzīgie būvmateriāli. Bet — to nav. Nav cauruļvadu, tātad — nevar ierīkot komunikācijas. Līdz ar to arī cilvēku entuziasms, kā saka, tiek nonāvēts jau pašā saknē.

Līdzīgs stāvoklis ir arī vairākos citos objektos — Rušonas padomju saimniecībā galvaspilsētas sagādnieku neizdarīguma dēļ nevarēja nodot ekspluatācijā 10 mājas, jo trūka telefona iekārtu. Kolhozā «Rīts» būvdarbi ieilguši tādēļ, ka nepietiek materiālu inženiertīklu ierīkošanai. Tā pati aina arī kolhoza «Sīļukalns» būvobjektā...

Problēmai par būvju ritmisku apgādi ar visu nepieciešamo ir daudz dažādu aspektu. Pirmais un galvenais no tiem — par partijisko un finansu atbildību par materiālo piegāžu neritmiskumu. Rajona komunisti savā partijas orgānā ir tiesīgi (uzskatu, ka tas ir viņu pienākums) izvirzīt jautājumus par partijisko atbildību par bezsaimnieciskumu izskatīšanai nozaru ministriju un resoru un sagādes organizāciju partijas pirmorganizācijās (iespējams, pat attiecīgajās partijas rajonu komitejās), kā arī uzrādīt vainīgās rūpnīcas izgatavotājas. Tad mēs beidzot ieraudzīsim konkrētos vaininiekus, nevis tos mistiskos, kuri to vien dara, kā izkliedz sagādniekiem raksturīgo saukli: «Nav un nebūs!»

Svarīgs ir arī tas fakts, ka mēs, starpsaimniecību celtniecības organizācijas ļaudis, drīzumā sāksim strādāt pēc kolektīvā līgumdarba metodes. Pie mums ir 11 brigādes, cilvēki ir morāli sagatavoti strādāt augstražīgi un kvalitatīvi. Tādēļ mums, SCO administrācijai, tajos brīžos, kad materiālu nepietiekamības dēļ darbus vajadzēs pārtraukt, būs kauns skatīties šiem cilvēkiem acīs. Te ir par ko padomāt arī mūsu partijas pirmorganizācijai un partijas rajona komitejas locekļiem, tās rūpniecības un celtniecības, kā arī lauksaimniecības nodaļu darbiniekiem. Kolektīvo līgumdarbu — šo atzīstamo iniciatīvu — mums neviens neļaus pazudināt tikai atsevišķu cilvēku bezatbildīguma dēļ.

Tālāk. Finansu un juridiskās atbildības jautājumi. Pašlaik ieviesta šāda kārtība: ja SCO laikus nenodod objektu ekspluatācijā, Valsts celtniecības banka mums liedz kredītu, t. i., lieto soda sankcijas. Tā ir pareiza — audzinoša un organizējoša — metode. Diemžēl šodien mēs nevaram to piemērot tiem, kuri mums nav kaut ko piegādājuši. Partijas rajona komitejas plēnuma dalībniekiem ir tiesības uzdot šo jautājumu risināšanu attiecīgajām republikāniskajām instancēm, lai precīzi varētu noteikt gan adresi, gan konkrētu finansiālu atbildību par materiālu nepiegādāšanu.

Pašlaik detalizēti tiek apspriests darbu plāns 1987. gadam. Rēķins ir par miljoniem rubļu. Bet aiz naudas lietām jāredz arī cilvēki — būvdarbu gaitā ne visi no viņiem ir savu uzdevumu augstumos. Atradināt viņus no vakarējiem ieradumiem nav viegli, taču tas ir nepieciešams.

N. DOROFEJENKO,
Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas priekšsēdētājs

Neaizmirstiet metāllūžņus

Ekonomikas vadības radikālās reformas programma izvirza vadītājiem un citiem uzņēmumu (apvienību) un organizāciju atbildīgajiem darbiniekiem prasību meklēt jaunu pieeju otrreizējo izejvielu un metāllūžņu izmantošanā, uzņemties paaugstinātu atbildību par to savlaicīgu savākšanu un nogādāšanu otrreizējo izejvielu savākšanas punktos. Par šo jautājumu runāju tāpēc, ka mūsu rajonā vēl ne visi ir apzinājušies minētā uzdevuma valstisko nozīmīgumu.

Lūk, faktiski Līvānu 21. pārvietojamā mehanizētā kolonna, rajona patērētāju biedrība, EMBK, ūdensvada un kanalizācijas saimniecības pārvalde, Raiņa, Suvorova kolhozi, «Sarkanā ausma» un «Dzintars» aizvadītajā pusgadā nodeva metāllūžņus, bet, kopumā rēķinot, neizpildīja normu par 143 tonnām. Bet metalurgi gaida šos citur nederīgos lūžņus, lai pārkausētu tos metālā, kas valstij izmaksā tik lēti.

Vilcināšanās un metāllūžņu vākšanas un piegādes plāna neizpilde draud kļūt par nevēlamu parādību — ja netiks veikti iedarbīgi pasākumi.

Tieši tāpēc es iesaku partijas rajona komitejas plēnumam izskatīt jautājumu par minēto uzņēmumu un saimniecību atbildīgo amatpersonu nedisciplinētību un rekomendēt attiecīgajiem orgāniem, apkopjot sociālistiskās sacensības rezultātus un sadalot jauno tehniku, ņemt vērā metāllūžņu sagādes plāna izpildi. Regulāru izpildi.

F. SOLOMAHINS,
republikāniskās otrreizējo izejvielu pārstrādes apvienības pilnvarotais

Neizmanto zemi

Pēdējos gados neaizņemtu platību rajona centrā kļuvis vairāk. Un tas ir dabiski: kādreizējo sakņudārzu, personīgo māju un citu ēku vietā klajumā izaugušas jaunas daudzstāvu dzīvojamās mājas ar to neatņemamām sastāvdaļām — pagalmiem un atpūtas laukumiņiem.

Vienlaikus ar pilsētas apbūvi sevi pieteikusi arī tāda problēma kā iedzīvotāju apgāde ar svaigu, vitamīniem bagātu produkciju pavasara un vasaras periodā. Agrāk šo problēmu risināja, tā teikt, uz ātru roku, jo uzskatīja, ka kolhozi un padomju saimniecības, sadarbojoties ar patērētāju biedrības sagādes kantorī, pilnībā spēj apmierināt preiliešu pieprasījumu pēc svaigiem zaļumiem un dārzeņiem pavasarī un vasarā. Taču praktiski ne viss izdevies tā, kā bija iecerēts. Svaigas un vitamīniem bagātas produkcijas veikalos ir nepietiekami. To maz pārdod arī tirgū.

Es apzināti nerunāju par radušās situācijas galvenajiem cēloņiem, jo baidos kļūdīties. Tāpēc apstāšos pie tā, ko zinu. Runāšu par rezervēm, kuras netika izmantotas pilsētas izpildkomitejā sēdošo ierēdņu nesaprātīguma dēļ. Runa ir par šo cilvēku neuzmanību pret sakņkopības un dārzkopības attīstības jautājumiem. Tiesa, kaut kas šai virzienā jau ir darīts, taču, man šķiet, ne tik apjomīgi, kā to prasa šodienas apstākļi. Pilsētas neapbūvētajās platībās sakņu un augļu dārzi nav lielāki par vienu, labākajā gadījumā, divām simtdaļām, kas ir pats par sevi saprotams. Toties neizmantoto zemju, piemēram, blakus apbraucamajam ceļam, ir vairāk nekā pietiekami.

Šo zemi tad arī varētu atdot cilvēkiem, lai viņi tur iekoptu sakņu dārzus un augļu dārzus. Taču par to neviens nedomā. Bet svaigu zaļumu un dārzeņu ražošanas un pārdošanas apmēru palielināšanas rezerves taču atrodas, kā saka, tepat pie rokas. Un vai gan mazums šādas neapstrādātas zemes ir pilsētas nomalēs, tās tuvākajā apkārtnē...

Tomēr tā ir lietas viena puse. Otra puse ir šāda. Rajona centrā nav kooperatīva pilsētas iedzīvotāju personīgo mazdārziņu apstrādāšanai. Bet šāds kooperatīvs ir vajadzīgs, sevišķi jau pensijas vecuma cilvēkiem. Pavasaros un rudeņos viņi meklē zirgu īpašniekus vai arī tos cilvēkus, kuri savās organizācijās vai uzņēmumos ir tiešā saskarsmē ar tehniku un zemes apstrādāšanas inventāru. Tiek panākta savstarpēja mutiska vienošanās par veicamajiem darbiem un samaksu.

Kāpēc rajona sadzīves pakalpojumu kombināts nevarētu papildināt pakalpojumu veidu sortimentu, iekļaujot tajā arī personīgo sakņudārzu apstrādi par neliēlu samaksu? Varu galvot, ka ļaudis teiks sadzīves pakalpojumu kombinātam paldies par šādu pretimnākšanu.

Ceru, ka partijas rajona komitejas komisija ar izpratni uzņems šos manus priekšlikumus sakņkopības un dārzkopības attīstības jomā un rūpēsies par to praktisku īstenošanu.

R. LUSTIKA,
Preiļos, Ļenina ielā 26-11.

Pieprasījums un piedāvājums

Mūsu kolektīvam radusies laba iecere: paplašināt uzņēmuma ražotās, iedzīvotājiem paredzētās produkcijas sortimentu. Pagaidām tirdzniecībā dodam tikai pakaišu kūdru irdenā veidā. Tagad esam paredzējuši apgūt sīka fasējuma sūnu kūdras ražošanu. Šī kūdra bagātināta ar mikroelementiem un izmantojama, lai paaugstinātu zemes auglību.

Lai ideju varētu realizēt, vajadzīgs, bez šaubām, daudz kas, tajā skaitā arī precīzas ziņas par iedzīvotāju pieprasījumu pēc jaunā veida kūdras produkcijas. Mēs, protams, cenšamies arī paši pētīt pircēju pieprasījumus. Tomēr neesam spējīgi saviem spēkiem vien gūt izsmeļošu informāciju.

Savukārt rajona patērētāju biedrība un tās vadītājs K. Neicgalis izvairās pieņemt šo mūsu priekšlikumu — apsekot iedzīvotāju vēlmes, prasības — lai gan to esam izteikuši jau vairākkārt. Šāda nostāja ir neizprotama: tieši rajona patērētāju biedrībai vajag pastāvīgi gūt informāciju par pieprasījumu pēc tām vai citām precēm un sniegt to arī uzņēmumiem un organizācijām, orientējot uz to preču ražošanu, kuras ir nepietiekamā daudzumā.

Lūdzu partijas rajona komitejas plēnumu noregulēt jautājumu par iedzīvotāju pieprasījuma pētīšanu un uzdot rajona patērētāju biedrībai praktiski reagēt uz pircēju vēlmēm un prasībām.

J. KOROTKINS,
Līvānu kūdras fabrikas partijas organizācijas sekretārs

Kā vadīt?

Iepazīstoties ar PSKP CK jūnija (1987. g.) Plēnuma materiāliem, celtnieku profesijas pārstāvjiem rodas ne mazums jaunu domu un priekšlikumu. Daudzi no tiem, bez šaubām, ir ar reālu pamatu un prasa nopietnu analīzi. Tas iegūst sevišķu nozīmību sakarā ar gaidāmo partijas rajona komitejas plēnumu ekonomikas vadības pārkārtošanas jautājumos.

Nedrīkst apgalvot, ka mūsu rajona celtniecības organizācijas vēl joprojām dzīvo vakardienā. Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijā, Līvānu pārvietojamajā mehanizētajā kolonnā, kā arī citos celtniecības profila kolektīvos nostiprinājusies darba disciplīna, cilvēkiem redzamāki kļuvuši ražošanā ieguldītā darba rezultāti, paaugstinājusies viņu iniciatīva, atbildības izjūta un organizētība. Tas pozitīvi iespaidojis arī pirmā pusgada darba rezultātus.

Piecgades otrā gada aizvadītajos mēnešos rajona celtnieki nodevuši ekspluatācijā 8700 kvadrātmetru dzīvojamo platību. Līvānu eksperimentālās blokļmiskās rūpnīcas ļaudis no Daugavpils teritoriālā vispārējā celtniecības tresta saņēmuši 60 dzīvokļu māju, 45 dzīvokļu nams Līvānos uzbūvēts arī stikla fabrikas strādniekiem. Preiļos Daugavpils tresta 1. celtniecības pārvaldes celtnieki nodevuši ekspluatācijā sešdesmit dzīvokļu māju — izpildījuši dzīvokļu celtniecības kooperatīva pasūtījumu. Kolhozā «Krasnij Oktjabrj» iemītniekus sagaidījušas jau desmit tikko uzbūvētās Līvānu EMBK ražotās mājas. No uzbūvētajiem sociālajiem, kultūras un sadzīves objektiem pats ievērojamākais ir Jaunagionas 58. profesionāli tehniskās vidusskolas mācību un laboratoriju korpuss septiņsimt divdesmit vietām. Tā tāmes vērtība — 1 miljons 600 tūkstoši rubļu.

Tomēr nedrīkst arī sacīt, ka problēmas celtniecībā likvidētas pilnībā. Joprojām izpaužas nevajadzīgs paralēlisms vadībā, nav novērsti trūkumi plānošanā, celtniecības un montāžas darbu kvalitātes un termiņu kontroles organizēšanā. Vietām vērojama zema ražošanas organizācija, lielā mērā saglabājies roku darbs, tiek pieļauta izšķērdība un bezsaimnieciskums, materiālus un darba laiku neizmanto efektīvi. Likumsakarīgas ir arī sekas — vairāku objektu nodošanas termiņi tika pagarināti, atsevišķos objektos nav pietiekami augsta darbu kvalitāte.

Piemēram, nācās pagarināt noteikto termiņu, nodot ekspluatācijā Līvānu kūdras fabrikas 45 dzīvoku māju. Iemesls — trūka materiālu, kuri vajadzīgi siltumapgādes līniju izbūvēšanai. Renes, piemēram, objektā saņēma tikai jūlija sākumā, metāla cauruļu nepietiek arī šodien. Taču tie ir tehniskie iemesli. Organizatoriskie ir citi — līdz pat šim laikam nav noregulēts tāds jautājums kā ritmiska būvobjektu apgāde nepieciešamajiem mehānismiem, mašīnām, materiāliem, darbaspēku.

Lai sasniegtu plānoto līmeni pirmajā un otrajā pusgadā (attiecīgi 45 un 55 procenti), mums ļoti gribējās nodot «ar atslēgu» arī trīsstāvu dzīvojamo māju ar 27 dzīvokļiem kolhozā «Vārkava», kā arī 10 Līvānu mājas Rušonas padomju saimniecībā. Taču arī šajā gadījumā traucēja iemesli, par kuriem jau runājām un kuri, bez šaubām, noteikti ir apspriežami gaidāmajā plēnumā.

Uzskatu, ka visus celtniekiem izvirzītos uzdevumus var sekmīgi atrisināt, ja šī plēnuma dalībnieki noteiks kardinālus pasākumus, kas veicami, pārkārtojot ekonomikas vadību, tai skaitā arī celtniecības darbu organizāciju.

Manuprāt, mūs vēl joprojām traucē tas, ka trūkst sistēmas, kontrolējot objektu nodošanu ekspluatācijā. Nav ko slēpt — valsts pieņemšanas komisijas locekļi reizumis pieļauj dažādas atlaides, orientējas uz resursu interesēm, no kā zaudē kvalitāte. Protams, termiņi, kuros paredzēts pabeigt celtniecību, ir jāievēro, taču nedrīkst nodot objektus ar trūkumiem, kuru novēršanai pēc tam nepieciešami mēneši, pat gadi. Gan republikāniskajā, gan vietējā presē izteikts ne mazums kritisku piezīmju. Piemēram, kaut vai par tādu objektu kā Rušonas padomju saimniecības bērnudārzs. Šos aizrādījumus bijām spiesti atzīt par pareiziem. Pašlaik turpinās trūkumu novēršana. Tāpēc uzskatu, ka ir nepieciešams partijas rajona komitejas plēnumā apspriest arī šos jautājumus un apliecināt, ka pienācis laiks gatavo objektu pieņemšanu pielīdzināt Latvijas PSR Valsts celtniecības komitejas valsts pieņemšanas līmenim. Un darīt to zināmu attiecīgajām organizācijām.

Manuprāt, partijas rajona komitejas plēnuma dalībnieku uzmanības lokā jābūt arī jautājumam par celtniecības darbu vadības paralēlismu mūsu rajonā. Šodien ar celtniecības darbu kontrolēšanu nodarbojas gan rajona agrorūpnieciskās apvienības kapitālās celtniecības nodaļa gan arī attiecīgi dienesti ar rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieku priekšgalā. Tāpēc arī nākas sasakoņot un kopā sasaistīt daudzas tādas problēmas, kuras varētu atrisināt daudz vienkāršāk, pastāvot vienotai vadībai.

J. DESAINIS,
rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks celtniecības jautājumos

Darba laiku — DARBAM

Kā tiek ievērota darba disciplīna Līvānu rūpniecības uzņēmumos (un ne tikai tajos), stāstīs pārbaudes materiāli. Reidā piedalījās tautas kontroles rajona komitejas instruktors F. NIKIFOROVS, Līvānu milicijas daļas iecirkņa inspektors I. CAUNE un tautas kontroles rajona komitejas ārštata inspektore I. KOROĻOVA.

«DIENA PAGĀJA, UN LABI»

Līvānu stikla fabrikā mūsu brigāde ieradās pēc pulksten 10.00. Kā teātris sākas ar garderobi, tā uzņēmums — ar caurlaidi. No tā, kāda ir kārtība caurlaidē, lielā mērā atkarīga arī kārtība rūpnīcas teritorijā. Stikla fabrikas caurlaidi parasti apkalpo divi ārpusresoru apsardzes darbinieki: viens pārlūko grozīkli jeb virpuļvārtiņus, otrs — uzmana autotransporta vārtus. Ar cik augstu pienākuma sajūtu tas tiek darīts? Pirmā sarga (bet dežurēja tajā dienā V. Šinkina) vispār nebija, bet otrs — I. Sidorenko ieturēja maltīti, pagriezis muguru pret grozīkli. Un pievērsa tam uzmanību tikai pēc mūsu atgādinājuma. Uz mūsu jautājumu, kur tad ir viņa kolēģe, atbildēja izaicinoši un nekaunīgi. Arī visa turpmākā apsardzes jaunā darbinieka reakcija uz jautājumiem un piezīmēm par kontroles un caurlaides dienesta organizāciju nebija īsti galanta. Jautājums: vai no viņa iznāks īsts milicijas darbinieks, uz kurieni Sidorenko domā nākotnē pāriet?

Bet turpināsim par caurlaidēm. Katru reizi, kad uz Līvānu eksperimentālo māju būves kombinātu atbrauc pārbaudes grupa, dzird vienas un tās pašas sargu sūdzības. Jo tik tiešām ļoti neizdevīgā vietā viņiem ir ierīkots grozīklis, tāpēc ārpus redzesloka paliek lielākā daļa ejošo garām — gan kombināta ļaužu, gan uzņēmuma viesu. Kas, kur un kāpēc aizgāja, to viņi ne vienmēr var pateikt. Taisnība, vienreiz šeit mēģināja pārvietot grozīkli, tomēr neveiksmīgi. Rezultātā pārbaudes dienā sardzes darbiniece veica savus pienākumus tīri simboliski. Toties vai nepārtraukti virzās uz augšu un leju divi lifti. Un biežāk, nekā to gribētos tiem, kas rūpējas par darba disciplīnu. Liftu pasažieri dodas uz kafejnīcu, ēdnīcu, avīžu kiosku. Starp citu, tas attiecas ne tikai uz šo uzņēmumu vien, tāpēc par sabiedrisko ēdināšanu vēlāk.

Bet tieši uz kombinātu attiecas sekojošais. Pulksten 12.00 — šajā laikā sākas uzņēmuma daudzo inženiertehnisko darbiniēku pusdienas pārtraukums — uz kombinātu tiek padoti divi abu pilsētas maršrutu «Ikarusi». Bet... to atiešanas laiks — tieši divpadsmitos. Gribot negribot nākas pamest savu darba vietu agrāk, bet strādājošajiem, teiksim, koka skaidu plākšņu cehā — pat krietni agrāk. Mūsu pavadītājs, kombināta direktora vietnieks kadru un sadzīves jautājumos V. Borovskis pastāstīja, ka viņš jau vairākkārt ir griezies Jēkabpils autobusu parkā, kā arī Līvānu pilsētas izpildkomitejā ar lūgumu pārskatīt autobusu atiešas laiku. Un ne tikai šajā laika stundā. Bet — neveiksmīgi.

Piecas minūtes. Liekas, kas tur liels. Bet padomāsim, cik stundu sanāk, ja šīs minūtes reizina ar strādājošo skaitu, kuri ir spiesti atstāt savas darba vietas agrāk par noteikto laiku. Bet, ja šeit vēl pieskaitīt tehnikas dīkstāves, bezmērķīgos klejojumus pa rūpnīcu teritorijām un tradicionālās pīppauzes! Te Līvānu uzņēmumi grēko.

Piemēram, tajā pašā stikla fabrikā traktorists I. Ručevskis atklāti atzinās, ka jau trīsdesmit minūtes nevar iebraukt noliktavā. Tā arī stāv pie tās. Piemirsis, starp citu, izslēgt dzinēja

REIDS

motoru. Ielūkojušies trasporta ceha mehāniskajā darbnīcā, mēs tur redzējām sēdošus pīpmaņus. Vārdu sakot, radās iespaids, ka atsevišķi fabrikas strādnieki dzīvo pēc principa: diena nodzīvota, un labi. Tāpat kā Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas celtnieki, kas kolhozā «Rīts» būvē saimniecības ēkas. Īstu rosību viņi izvērsa tikai tad, kad ieraudzīja, ka tuvojas pārbaudītāji.

BEZ PUSDIENĀM — LĪDZ PUSDIENĀM?

Nē, tas tik tiešām daudziem neder. Bet inženiertehnisko darbinieku aprindās pat tiek uzskatīts par sliktu toni, ja darba laikā nepasēdētu pie kafijas tasītes. No vienas puses liekas, ka bufetes un bufetnieces, kas pēdējā laikā uzradās kā sēnes pēc lietus, tādēļ arī ir. Un taisnība, kāpēc gan uz desmit minūtēm neatrauties no darba, lai izdzertu tasīti aromātiskā dzēriena? Te Līvānu stikla fabrikas direktoram E. Skreiveram grūti nepiekrist. Bet, lūk, tas, ka daudzi to dara dienā vairākas reizes, pie kam iemanās vēl izstāvēt rindā pēc pusfabrikātiem, starp citu, pēdējo pārdošana, kā tas rakstīts uz oficiālas direktora blankas, atļauta tikai no 12.00, tas jau ir nekārtības paraugs.

Daudz cilvēku pus divpadsmitos bija Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta ēdnīcā. Tā kā V. Borovskis nepazina katru personīgi, nācās pieaicināt kadru daļas darbiniēci. Ar viņas palīdzību mēs noteicām, ka savu pusdienas pārtraukumu bija pagarinājuši daži kontroles mērinstrumentu un automātikas, administratīvi saimnieciskās nodaļas, ražošanas tehniskās kompleksēšanas pārvaldes, specializētās mehanizētās kolonnas un autotransporta uzņēmuma darbinieki. Starp citu, zinātāji stāsta, ka eksperimentālā māju būves kombināta ēdnīca tiek apmeklēta vienmēr. Uz jautājumu, kā uz to reagēs kadru daļa, tās pārstāve nedroši atbildēja: «Kā priekšniecība teiks...» Nu ko, atliek tikai pagaidīt oficiālu vadītāju atbildi. Domāju, ka viņiem ir ko teikt šajā jautājumā.

KAS «DZĒRĀJU» RINDĀ?

Garās «astes» pie dzērienu veikaliem pēdējā laikā nav nekāds retums. Nebija izņēmums arī reida diena. Bet tas nozīmēja, ka prece ir. Tirdzniecība sākās, kā tas ir noteikts — tieši 14.00. Pēc dzeramā atsteigušies ir daudzi. Ieraudzījuši milicijas «uazīku», daudzi kļuva uzmanīgāki, citi vispār atteicās no «spīdošās» idejas. Rinda saruka acumirklī. Bet paši izturīgākie palika stāvot rindā, un iecirkņa inspektoram nesagādāja grūtības sazīmēt pazīstamos. Tādi atradās. Universālveikala transportstrādieki A. Aizpurvis un A. Sīpols apgalvoja, ka atnākuši uz šejieni pusdienu pārtraukumā, lai iepirktos priekš izejamām dienām, kurās viņiem it kā neesot ko darīt. Nu ko, lai arī tā. Tikai — vai tā ir labākā laika pavadīšana diviem spēka pilniem vīriem? Kaut arī par brīvdienām, kā vēlāk izrādījās, viņi draudzīgi samelojās. Jo īsi pirms sešiem mēs viņus atradām noliktavas teritorijas pagrabā pie «izteiksmīgi» servēta galda, kuru vainagoja divas glāzītes ar aromātiska (noteikti parfimērijas) šķidruma atliekām. Fakts pārdomām.

Jānis Mališevs (no remonta un celtniecības iecirkņa), pēc vadītāju vārdiem, strādā Līvānu mūzikas skolas remontdarbos. Un ne jau slikti. Arī brīvdienās viņš iziet darbā, ja to prasa apstākļi. Tikai tas viss nevar būt par aizbildinājumu dzērienu veikala apmeklējumam darba laikā. Ar ko beidzas tādi gājieni, uzskatāmi apliecina maizes ceptuves piemērs. Ierēbušā stāvoklī darbā stājās Oļegs Ņikitins, bet viņa pudeles brālis Aleksejs Petrovs patvaļīgi aizbrauca no maizes kombināta teritorijas kravas mašīnu, bet to aizturēja sabiedriskie kārtības sargi Z. Švilpe un S. Banušs.

Mēs pilnīgi pamatoti minējām divus pēdējos uzvārdus. Ja vien tautas kontrolieru, kadru daļas, uzņēmumu arodbiedrības aktīvistu iejaukšanās būtu savlaicīgāka, un, galvenais, aktīvāka, sistemātiskāka, tad «dzērāju» rindas kļūtu krietni īsākas. Tikai šī tirdzniecības uzņēmuma darbinieki neatminas gadījumu, kad šeit ieviest kārtību būtu palīdzējuši uzņēmumu sabiedrības pārstāvji, kuri labi pazīst savus ļaudis, zina viņu darba laikus utt. Pagaidām vienīgais bieds ir milicija, ar kuras darbinieku līdzdalību reizēm tiek atvērts un aizvērts nelaimīgais tirdzniecības uzņēmums.

* * *

Un tā, darba laiks — darbam. Tā un tikai tā ir jārisina šis jautājums mūsu pārkārtošanās un paātrinājuma laikā. Pretējā gadījumā mēs neapdomīgi laidīsim pa vējam to, ko paši radām.

Materiālus apkopoja
I. KOROĻOVA

Skolotāju prieks un rūpe

Šķiet, pavisam nesen skolās izskanēja izlaiduma valsis. Vēl spilgtā atmiņā ir partijas rajona komitejas biroja locekļu, skolotāju un citu apsveicēju vārdi absolventiem. Izteikta pateicība skolu pedagogu kolektīviem par labo darbu, sniedzot audzēkņiem dziļas un noturīgas zināšanas. Īpašs prieks šogad ir par 7 rajona jauniešiem — Aleksandru Bogdanovu no Aglonas vidusskolas, Allu Klosinsku no Līvānu 2. vidusskolas, Inesi Plataci un Lailu Udrovsku no Līvānu 1. vidusskolas, Larisu Ivanovu un Svetlanu Loginovu no Preiļu 2. vidusskolas, Alekseju Šefneru no Riebiņu vidusskolas. Viņi atbilstoši LPSR Ministru Padomes 1985. gada 19. augustā apstiprinātajam noliku-mam par sudraba medaļu «Par panākumiem mācībās, darbā un par priekšzīmīgu uzvedību», saņēma īpaša veida atestātus. Pašlaik absolventu galvenais uzdevums — izvēlēties sev piemērotu profesiju.

Liekas, nu skolotājiem ir brīvāks brīdis. Sācies atvaļinājumu laiks Taču izrādās, ka vasaras periods ir tikpat atbildīgs, rūpēm un pienākumiem piesātināts kā «tīrais» mācību laiks. Piedalīšanās dažādos pasākumos kļūst par impulsu jaunam ražīgam cēlienam.

Skolotāji tūristi jaunas ierosmes guva Aizputē, Ormu kalnā, republikas skolotāju tūristu 9. salidojumā. Šoreiz mūsu rajonu pārstāvēja divas komandas. Piedaloties programmā paredzētajos četros sacensību veidos: orientēšanās sportā, topogrāfijā, kontroles kombinētajā pārgājienā un tūrisma tehnikā, trijos obligātajos konkursos, tās guva labus rezultātus.

Skolotāju kora dalībnieki garīgi bagātinājās republikas skolotāju koru 4. salidojumā Alūksnē. Saimnieku viesmīlība, Alūksnes ezera zilums, no kura, šķiet, katram tika pa mazai daļiņai — kaut zilās krāsas lakatiņos ar virsdirigentu autogrāfiem, skaistās strūklakas, pilsētas sakoptība, pārdomāta svētku organizācija. Tas viss radīja labu noskaņu gandrīz diviem tūkstošiem salidojuma dalībnieku, protams, visiem skatītājiem.

Latgales zonas kori ar savu ieskaņas koncertu uzstājās Valmieras rajona Dikļos. Vietā, kur 1864. gadā notika pirmie latviešu dziedāšanas svētki. Neikena kalnā dziesmas skanēja ar īpašu iedvesmu un jēgu.

Vērojot, klausoties citu rajonu korus, jutām, ka arī pie mums ir lieliski dirigenti, kas spēj sagatavot kolektīvu atbildīgiem koncertiem. Repertuāra apguvei visu gadu spēkus netaupīja dirigenti Santa-Karīna Oša, Alberts Vucāns, Ilona Balaško, Jānis Teilāns, Uldis Bērziņš, Maija Aizpuriete, Olga Maračkovska. Un rezultāti neizpalika. Mūsu skaitliski nelielais koris bija tiesīgs un varošs nostāties blakus Tautas koriem, izdziedāt visu repertuāru.

Ilgi atmiņā paliks svētku koncerts Pilssalas estrādē. Katrs dziedātājs dvēseliski bagātinājās skaistajās dziesmās, kas izskanēja apvienotā simfoniskā orkestra pavadījumā, triju republikas Tautas skatuves mākslinieku — Haralda Medņa, Terēzas Brokas un Edgara Račevska, kā arī jauno dirigentu klātbūtnē. Uzmundrināja izglītības ministra vietnieces Birutas Kubuliņas lietišķā uzruna. Priecēja paša Neptūna un Vecās līdakas ierašanās. Bija lepnums par mūsu novadnieci — PSRS Tautas skolotāju Janīnu Vilmani, kura kopā ar citiem republikas labākajiem skolotājiem tika aicināta nolaist svētku karogu. Svētku izskaņā pati no sevis radās atziņa, ka dziesma vēl it nevienam nav traucējusi labi paveikt savu tiešo pienākumu...

Atzinīgus vārdus pelnījuši arī Preiļu autoostas šoferis Antons Upenieks un kolhoza «Sīļukalns» šoferis Jānis Sparāns. Viņu profesionālā meistarība un rūpīgā attieksme pret savu darbu veicināja skolotāju kora labo noskaņojumu, tātad — arī panākumus.

Svētki izskanējuši, bet skolotāju vasara turpinās. Vieniem tā turpinās kvalifikācijas celšanas kursos, uz kuriem pieteicās gandrīz katrs piektais skolotājs. Citiem tas būs brauciens ar tūrisma ceļazīmi, ekskursijas, bet vēl citiem... Skolās jau smaržo pēc svaigām krāsām. Kas tad sagatavos skolu jaunam darba cēlienam, ja ne paši?

M. VOLKOVA,

rajona tautas izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja

Brālīgajās republikās

«Usto» tulkojumā no uzbeku valodas nozīmē «meistars». Tā tautā godā visus sava aroda pratējus. Meistaru Abdurahmanu Turdijevu. Ždanova kolhoza kalēju, pazīst pat ārpus Surhandarjinas apgabala Termezas rajona robežām. Meistars godam izpildīs jebkuru pasūtītāju vēlmi. Gan lemesi norēgulēs, gan sirpi izkals, gan vecō vara tējkannu salabos. Pašlaik daudzās rajona saimniecībās sīkākos darbos bieži izmanto zirgus. Kurš gan cits, ja ne A. Turdijevs vislabāk pieliks zirgam pakavus. Salūzis ratiem ritenis, — meistars ātri vien izgatavos jaunu. Ciema iedzīvotāji bieži iegriežas pie kalēja. Kurš atnes pasūtījumu, kurš ienāk tāpat vien — paskatīties, kā meistars strādā.

TASS fotohronika

Labi un oriģināli

Arvien lielāku nozīmi mūsdienās gūst apkārtējās telpiskās vides organizācija un estētika. Cilvēks sava laika lielāko daļu šodien pavada sabiedriskajās iestādēs, darba vietās. Tāpēc nebūt nav mazsvarīgi, kādas emocijas izraisa.

Šajās dienās Rēzeknē darbu uzsāka kombināta «Māksla» ražošanas iecirknis, kurš orientēts uz novada iestāžu, uzņēmumu, organizāciju pasūtījumu veikšanu — interjeru vai eksterjeru komplekso noformējumu izpildi. Iecirknī strādā mākslinieciskās noformēšanas, aušanas un kokapstrādes meistari, kuri var darināt vienreizējas, oriģinālas, unikālas lietas vai iekārtas priekšmetus, nestandarta mēbeles, tekstilijas — visu to, kas mājīgumu, individualitāti piešķir ne tikai dzīvojamai telpai. Šeit izgatavo arī uzskatāmo āgitāciju, ar vizuālo informāciju saistītos noformējumus — Goda plāksnes, ceļu rādītājus, rūpniecības uzņēmumu firmas zīmes, emblēmas, arī sienu gleznojumus un daudz ko citu, kas nepieciešams, formējot šodienas sabiedrisko telpu. Praktiski iecirknis spēs veikt objektā visu pēc celt-

Pakalpojumu piedāvājumi

niecības darbu beigšanas — sākot ar krāsojuma toņu sabalsojumiem un beidzot ar telpiskās vides idejisko un mākslinieciskō vienotību. Ideālā variantā pasūtītājam būtu vēlams sadarboties ar mākslinieku jau objekta projekta stadijā. Nu kaut vai pirms apdares darbu uzsākšanas.

Noformējumu projektu autori ir Mākslinieku savienības Latgales organizācijas biedri, izpildītāji — galvenokārt Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolas radošākie absolventi. Iecirknis atrodas Rēzeknē, Liepu ielā 31.

Iestāžu, organizāciju, uzņēmumu vadītājiem beidzot ir radīta iespēja oficiāli pasūtīt telpiskās vides komplekso noformējumu vienotā stilā, labā mākslinieciskā līmenī, apmaksājot to ar pārskaitījumu. Līdz šim to varēja izdarīt kombinātā «Māksla» Rīgā vai Liepājas cehā, kas, bez šaubām, ne vienmēr spēja apkalpot arī Austrumlatviju. Līdz ar Rēzeknes iecirkņa stāšanos darbā, cerams, atkritīs arī šajā jomā plaši praktizētā sadarbība ar gadījuma rakstura «mākslinieki em», kas nereti beidzās ar finansu disciplīnas pārkāpumiem, kā arī apšaubāmu estētisku vērtību radīšanu un popularizēšanu.

I. VILČUKA

Mums raksta

Atbild jurists

— Kā jārīkojas administrācijai attiecībā pret darbinieku, kurš uzrādījis ārstu komisijas izdotu izziņu par šī cilvēka atbrīvošanu no smaga fiziskā darba, ja tā nevar piedāvāt viņam vieglāku darbu atbilstoši iepriekšveiktā darba specifikai? — jautā lasītājs A. Veigulis.

Uz jautājumu atbild juridiskās konsultācijas advokāts J. Andrijevskis:

— **Pirmām kārtām administrācijai vajag piedāvāt šim darbiniekam vakantu vietu, tas ir, tādu darbu, kuru viņš būtu spējīgs veikt. Protams, ja šāda vieta ir. Ja darbinieks atsakās ieņemt piedāvāto amatu vai arī vakantas vietas vispār nav, administrācijai ir tiesības saskaņā ar Darba likumu kodeksa 33. panta 2. punktu atbrīvot šo cilvēku no darba kā ieņemamajam amatam neatbilstošu. Atbrīvošanas procedūrai jānorit ar arodkomitejas piekrišanu.**

Paldies, dakter!

Pagājušajā gadā man krasi pasliktinājās veselība. Tas sagādāja ne tikai fiziskas, bet arī morālas ciešanas. Visu dzīvi taču esmu aizvadījusi darbā, bijusi kopā ar cilvēkiem. Un te pēkšņi no tā visa nācās atsacīties un palikt vienai aci pret aci ar savām sāpēm. Grūti izteikt, cik ļoti tas mani nomāca. Diemžēl, nelīdzēja pat izslavētā sanatorija, nerunājot jau par parastajiem medikamentiem. Atklāts kļuva jautājums par operāciju, kas man, gados ne vairs jaunam cilvēkam, šķita kas līdzīgs nāvei.

Pašlaik jūtos pavisam labi, katrā ziņā labāk nekā pagājušajā gadā. Galvenais — radās cerība uz izveseļošanos. Un šajā ziņā man palīdzēja ārste terapeite Ilga Gavra, kura šopavasar aizvietoja mūsu iecirkņa ārstu. Tas ir kaut kas brīnumains, taču viens vienīgs viņas maigo roku pieskāriens dzēsa visas sāpes. Pārējo paveica ārstēšanās kurss, uz kuru viņa mani norīkoja.

Neesmu no tiem cilvēkiem, kuri ļoti labprāt iet uz pieņemšanu poliklīnikā. Bet pie Ilgas Gavras man kaut kas nepārvarami lika tiekties — laikam jau vēlēšanās dalīties priekos par to, ka veselība uzlabojusies.

Pie tam — šajā priekā es neesmu vientuļa. Tikpat labs iespaids par šo ārsti radies manai kaimiņienei M. Lukjanskai, arī citiem dakteres Gavras pacientiem. Ticiet, mēs raudājām, kad, nostrādājusi Preiļos paredzēto laiku, Ilga Gavra aizbrauca atpakaļ uz Aglonu. Un apskaužam agloniešus, jo viņiem ir tāda ārste — īsta profesionāle. Bet galvenais — labs, atsaucīgs cilvēks.

Vēlam jums, Ilga, panākumus! Mēs jūs neaizmirsīsim.

O. BEREZINA,
darba veterāne Preiļos

Redaktors V. PETROVS

LAIKRAKSTA «ĻEŅINA KAROGS» REDAKCIJAI

steidzīgi vajadzīga kvalificēta **MAŠĪNRAKSTĪTĀJA — SEKRETĀRE** darbam ar tekstiem latviešu valodā. Izpeļņa mēnesī — 150 rubļu.

MIRUŠO ATCERES DIENA

Rauniešu ciemā
9. augustā

Tiltovas kapsētā plkst. 9.30,
Rauniešu kapsētā plkst. 11.00,
Šultes kapsētā plkst. 12.30,
Sutru kapsētā plkst. 14.30,
Kauparnieku kapsētā plkst. 16.00.

TV VIĻŅA

25. jūlijs. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana. Vingrinājumu komplekss nedēļai. 10.00 — Dokumentālā filma «Ceļš uz mājām». 10.20 — TV — skolēniem. Mācieties runāt angliski. 10.50 — Lauku iedzīvotāju veselība. 11.20 — Estrādes koncerts. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Mākslas filma «Tik simpātiski vilki». 13.25 — Mākslinieciskās pašdarbības koncerts. 14.15 — TV uzvedums bērniem. S. Prokofjeva «Brālītis un Karlsons, kurš dzīvo uz jumta». 15.10 — Koncerts. 15.50 — Inženieru klubs. Diskusija par inženiera lomu produkcijas kvalitātes paaugstināšanā. 16.50 — TV žurnāls «Mūzika». 17.50 — Tikšanās ar režisoru un operatoru P. Abukjavičusu. 18.30 — PSRS čempionāts futbolā. «Žalgiris» (Viļņa) — «Ararat» (Erevāna). 20.15 — «Panorāma». 20.50 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Aiz Vetlugas upes». 22.50 — Ziņas. 23.05 — Džied Lietuvas PSR Tautas skatuves māksliniece I. Milkjavičūte. 22.35 — Mākslas filma «Vēlmju laiks». 1.15 — Dokumentālā filma «Azovas jūra».

26. jūlijs. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Rīta vingrošana bērniem. 9.55 — Bērniem. Vāksim ārstniecības augusi 10.30 — Nedēļas atbalss. 11.05 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.35 — Džied Klaipēdas muzikālā teātra solists V. Kurņickas. 11.50 — «Šodien — Tirdzniecības darbinieku diena». 13.25 — Dzīvot un strādāt pēc labākās sirdsapziņas. 14.00 — Turpinām varonīgās kauju tradīcijas. 14.45 — Divreiz Sarkankarogotās Baltijas flotes dziesmu un deju ansambļa koncerts. 15.45 — Literatūra un dzīve. 16.35 — Šodien — PSRS Jūras Kara Flotes diena. 16.50 — Horeogrāfiskas miniatūras. 17.00 darbi un cilvēki. 18.00 — Ziņas. 18.15 — Republikāniskās sacensības jāšanas sportā. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Starp dzīvajiem pazudusī». 23.00 — Ziņas.

VALSTS LIEPĀJAS TEĀTRA
viesizrāde brīvā dabā

4. augustā plkst. 20.00 — Preiļu estrādē

«TRINEŠ GREKI» —

R. Blaumaņa joki 3 cēlienos ar dziedāšanu un dancošanu. (Lietus gadījumā izrāde notiks kultūras namā.)

Biļešu cenas: pieaugušajiem — 2,50 rbļ., bērniem no 5 gadu vecuma un skolēniem (uzrādot skolēnu apliecību) 1 rublis.

LĪVĀNU EMBK SPECIALIZĒTAJAI PĀRVIETOJAMAJAI MEHANIZĒTAJAI KOLONNAI

steidzami vajadzīgi

meistari ar vidējo speciālo vai augstāko celtniecības specialitātes izglītību. Darba alga 150 — 500 rubļu mēnesī, kā arī piemaksas par darbu izbraukumā.

Komandējumam uz Slavutiču vajadzīgi **apmetēji** un **4—5 kategorijas krāsotāji.** 75 procentu apmērā saglabājas vidējā izpeļņa, kāda trijos pēdējos mēnešos bijusi iepriekšējā darba vietā. Ir 25 procentu piemaksas pie gabaldarba algas. Griezties kadru daļā, telefons 43938.

DAGDAS 64. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987./88. mācību gadam **mūrnieka — apmetēja specialitātē.** Mācību ilgums 1 gads.

Tie, kuri vēlas, fakultatīvi varēs apgūt arī III klases traktorista specialitāti.

Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti:
iesniegums,
medicīniskā izziņa Nr. 086/y,
izziņa no dzīvesvietas un izziņa par ģimenes sastāvu,
6 fotokartītes 3 × 4 cm,
dokuments par izglītību,
organizācijas izdots norīkojums.

SKOLAS ADRESE: Krāslavas rajonā, Dagdā, Brīvības ielā 3, tālrunis 53559 vai 53092.

25. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu (ar astoņgadīgo izglītību) uzņemšanu 1987./88. mācību gadam šādās specialitātēs:
gāzes un elektrometinātājs,
elektromontieris (elektroiekārtu apkalpošana un remonts)
elektrometinātājs,
remontatslēdznieks — elektrometinātājs,
mūrnieks — montāžas strādnieks — elektrometinātājs.

Skolā uzņem arī audzēkņus ar organizāciju vai uzņēmumu norīkojumiem (stipendiātus).

Mācību ilgums 3 gadi. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Ir kopmītne.

SKOLAS ADRESE: Rīgas rajons, Vangaži, Padomju ielā 17, telefons 995527. Jābrauc no Rīgas ar 826. autobusu Rīga — Vangaži.

21. PĀRVIETOJAMĀ MEHANIZĒTĀ KOLONNA PREIĻU

nosūta vidusskolu absolventus apgūt

hidromelioratora specialitāti.

Mācības — Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā un Mālpils sovhoztehnikumā. Studentiem maksā nolikumā paredzēto stipendiju.

Pieteikties uzņēmuma kadru daļā Līvānos, Kalnu ielā 5, telefons 44573.

OGRES 43. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13; tālrunis 24711 vai 24668) izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam šādās specialitātēs:

šuvēja motoriste,
ketelētāja šuvēja,
adītāja,
kotonadītāja (-js),
vērpēja,
grodotāja (mācību ilgums 3 gadi),
vērpēja (mācību ilgums 1 gads).

Uzņem jauniešus ar 8. — 11 klašu izglītību.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas praksē nopelnītās naudas.

Absolventi strādā Ogres ražošanas apvienībā.

Ir kopmītne.

AUTOIPAŠNIEKU IEVĒRĪBAI!

Vieglo automobiļu tehniskās apkopes Daugavpils stacijas cehā (Daugavpils — Krāslavas šosejas 11. km., telefoni — — 34453, 34575) pilsoņiem pārdod:

dzinējus M-408, M-412,
pakaļējo tiltu M-412,
trokšņa slāpētājus M-412,
priekšējo aprīkojumu M-408,
kardānu M-412,
priekšējos spārnus M-412,
kardānu M-21,
pakaļējo tiltu M-21,
priekšējās durvis M-21.

OLAINES 35. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

uzņem audzēkņus bez iestājeksāmeniem.

Mācību ilgums pēc astoņgadīgās skolas beigšanas — 3 gadi. Vienlaikus audzēkņi iegūst vidējo izglītību un šādas specialitātes:
plastmasu pārstrādes iekārtu operators;
pārdevējs (mācības abās specialitātēs krievu val.);
galdnieks (mācības latviešu valodā).

Mācību ilgums ar deviņu klašu izglītību — 2 gadi, vienlaikus iegūst vidējo izglītību un specialitāti —
analītiskās ķīmijas laborants (mācības krievu valodā).

Mācību ilgums ar vidējo izglītību — līdz 10 mēnešiem, iegūst specialitāti —
kontroles mēraparātu un automātikas atslēdznieks;
galdnieks.
(Mācības abās specialitātēs latviešu un krievu valodā).

Skolā ir kopmītne. Grupās ar trīsgadīgu un divgadīgu mācību laiku audzēkņus apgādā ar brīvu uzturu un apģērbu.

Audzēkņiem ar mācību laiku līdz 10 mēnešiem maksā stipendiju 30 rbļ. mēnesī. Teicamnieki saņem par 25 procentiem paaugstinātu stipendiju. Prakses laikā papildus izmaksā 50 procentus no nopelnītās naudas.

Skolā uzņem arī ar iestāžu norīkojumiem un papildus stipendijām.

Skolu beigušie audzēkņi tiek uzņemti augstākajās mācību iestādēs ar atvieglotiem noteikumiem.

Skolas adrese: 229014, Rīgas raj., Olainē, Mendeļejeva ielā 8 (ieeja no Ļeņina ielas puses).

Telefoni — 963063, 963339, 963355.

(Olaine atrodas 20 km no Rīgas. Brauciens ar elektrisko vilcienu no Rīgas līdz Olainei ilgst 25 minūtes vai arī no Jelgavas līdz Olainei — 25 minūtes).

REZEKNES 33. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

izsludina audzēkņu uzņemšanu 1987. — 1988. mācību gadam **sviesta meistara specialitātē** (mācību ilgums 3 gadi).

Skolā uzņem vispārizglītojošo skolu 8. klašu absolventus. Iestājeksāmeni nav jākārto.

Audzēkņi atrodas valsts apgādībā.

Ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pusi no nopelnītās summas.

Pēc skolas beigšanas audzēkņiem nodrošina darbu republikas piena rūpniecības uzņēmumos.

Skolas adrese: 228100, Rēzeknē, Ļeņina ielā 155/1, telefons 33664, 32660.

FR. ROZIŅA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

papildus uzņem audzēkņus mācībām
zootehnikas,
lauksaimniecības un civilās celtniecības specialitātēs.

Tehnikumu beigušie iegūst **zootehnika, tehnika celtnieka kvalifikāciju** ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajos kursos uzņem jauniešus un jaunietes ar astoņgadīgās skolas izglītību, bet otrajos kursos — latviešu plūsmā ar vidusskolas izglītību.

Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju. Tehnikumā ir kopmītne un ēdnīca.

Visās specialitātēs uzņem bez iestājeksāmeniem.

Dokumentus pieņem līdz 25. augustam.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:
iesniegums,
dokuments par izglītību (oriģināls),
izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),
5 fotokartītes (3x4 cm),
raksturojums,
izraksts no darba grāmatiņas,
norīkojums tiem audzēkņiem, kurus komandē saimniecība.

Satiksme ar autobusu Rēzekne — Ismeri — Glužņova — Malta vai Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums.

Adrese: Rēzeknes rajons, pasta nodaļa Lūznava, Fr. Rozina Maltas sovhoztehnikums, pasta indekss 228113.

Telefons: Lūznava — 45314, 45481, 45484.

Administrācija

RANKAS 63. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(228716, Gulbenes rajonā, Rankā, tālrunis: Ranka 44684 vai 44724. Ir kopmītne.) sagatavo
mežkopjus — meža darbu mehanizatorus;
puķkopības meistarus — dekoratorus;
plaša profila traktoristus — mašīnistus (ar prasmi veikt hidromelioratīvus darbus);
galdniekus kokapstrādes uzņēmumiem;
krāsotājus — apmetējus;
mūrniekus;
pavārus.

Mācību ilgums — 3 gadi. Uzņem 8. klašu absolventus. Mācības visās specialitātēs notiek latviešu valodā. Dokumenti iesniedzami personīgi vai iesūtāmi pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums 1. septembrī.

Kapa smiltis apsegs jūsu tēvu,
Ziediem, vainagiem to radi,
draugi segs.
Tikai jūsu sirdīs — bērnu
mīlestībā
Tēvs jums vienmēr dzīvs un
mājās būs.
(Ā. Elksne)

Izsakām līdzjūtību Jurim Valainim,
TĒVU
uz kapu kaliņu izvadot.

VLRTNK Preiļu rajona apvienības autotransporta nodaļa

Ak, cik daudz atvadoties vēl ko
teikt!
Un cik daudz paliek nepasacīts!
(I. Ziedonis)

Izsakām dziļu līdzjūtību
JĀŅA CEIRĀNA
piederīgajiem sakarā ar viņa traģisko nāvi.

Kolhoza «Dubna» 2. ražošanas iecirkņa darba biedri.

Reiz katram ir pēdējā taka,
Kur aizejot skumjas nāk līdz.
(F. Bārda)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Leonam Livdānam-Botoram,
MĀTI
smiltājā izvadot.

Preiļu 24. CRBP kolektīvs

Mēs šorīt redzējām, ka tavās takās
Raudāja rasa dimanta lāsēm.
Gribējām satikt tevi un pateikt
Par tavu mūžu klusu paldies.
(I. Auziņš)

Sērojam kopā ar piederīgajiem,
JĀNI DREIMANI
pēdējā gaitā pavadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Vakars lielu mieru
Kā vēsu palagu klāj.
(M. Čaklais)

Izsakām dziļu līdzjūtību Annai Sulainei sakarā ar
TĒVA
nāvi.

Darba biedri.

Paliek tikai miglas svītra...
Sastingst aizdomāta doma,
Sastingst nedarīti darbi,
...klusums staigā.
(A. Grigulis)

Izsakām dziļu līdzjūtību Jurim Valainim sakarā ar
TĒVA
nāvi.

Preiļu VLRTNK rajona apvienības MTA bāzes kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 221; sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 646 eks. (latv. val. 9729 eks., krievu val. 3 917 eks.).
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 984